

Izobraževalni list **1**

PRAVICA DO POPRAVILA: O ČEM GOVORI?

Izobraževalni list 1 Pravica do popravila: o čem govori?

Čeprav bi kar **77 %** potrošnikov v EU raje popravilo izdelek kot ga zamenjalo, jih od tega pogosto odvrnejo previsoki stroški.

(Vir: Eurobarometer 2020)

Evropejci vsako leto ustvarimo kar **35 milijonov ton odpadkov**.

Številni predmeti, ki bi jih lahko popravili, končajo na odlagališčih. Takšno ravnanje zavira prehod v krožno in trajnostno gospodarstvo.

Elektronske naprave predstavljajo najhitreje rastoči vir odpadkov v EU.

KLJUČNI ELEMENTI PRAVICE DO POPRAVILA

1. Obveznost popravila

Proizvajalci bodo morali zagotoviti pravočasne in **cenovno dostopne storitve popravila**, hkrati pa potrošnike obvestiti o njihovih pravicah. Poleg tega se bodo zakonske garancije podaljšale za **eno leto**.

2. Izdelki, ki jih je mogoče popraviti

Direktiva velja za izdelke, kot so gospodinjski aparati in elektronske naprave, pri čemer se lahko kategorije v prihodnje razširijo. Potrošniki bodo imeli tudi možnost **izposoje** naprav ali izbire obnovljenih izdelkov.

3. Informacije o storitvah popravil

Potrošniki bodo prejeli standardiziran evropski obrazec za primerjavo servisnih storitev. Država bo razvila spletno platformo, ki bo potrošnikom pomagala pri iskanju lokalnih servisov.

4. Oživitev storitvenega trga popravil

Proizvajalci morajo zagotoviti razpoložljivost **nadomestnih delov** in orodij po razumnih cenah in ne smejo ovirati (neodvisnih) popravil.

5. Spodbujanje cenovno dostopnih popravil

Vsaka država članica bo morala izvajati strategije za boljšo dostopnost storitev popravil.

Direktiva o **pravicah do popravila** potrošnikom omogoča enostavna in cenovno dostopna popravila. S tem ustvarja izbiro, da izdelkov ne zavržemo ali zamenjamo, temveč jih uporabljamo še naprej.

Direktivo je sprejel Evropski parlament. V veljavo je stopila julija 2024, 27 držav članic EU pa jo mora prenesti v nacionalno zakonodajo do **31. julija 2026**.

Politike recikliranja v državah članicah EU so različne. Avstrija je leta 2021 dosegla najvišjo povprečno količino zbranih elektronskih odpadkov - 15,46 kg na prebivalca.